

РЕШЕНИЕ

№ 3843

гр. София, 03.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 37 състав, в публично заседание на 14.07.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Славина Влатова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова, като разгледа дело номер **9759** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 49 ал. 2 от ЗКИР.

Производството е образувано по жалба на Т. Р. Б. от Г. С. срещу Заповед № РД – 18 – 61 от 27.09.2010г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и К. (АГКК), в частта с която не са нанесени имот пл. № 165067 – нива 2,400 дка в м. „Дигански гробища”, както и УПИ I и II, отредени за спортен комплекс, К. В. по плана на Г. С..

В жалбата жалбоподателят твърди незаконосъобразност на оспорената заповед в оспорената ѝ част, тъй като при издаването ѝ административният орган не се е съобразил с решения на съда относно имота, несъобразяване с доказателствата за собственост и несъобразяване с картните материали – кадастрални данни особено тези при прилагането на ЗСПЗЗ – влезли в сила помощни планове, КВС и др. Иска оспорената заповед да бъде отменена в оспорената ѝ част и преписката да бъде върната със задължителни указания за произнасяне.

Ответникът Изпълнителният директор на АГКК, чрез процесуалния си представител адв. М, изразява становище, че жалбата е неоснователна, тъй като имот пл. № 165067 не е нанесен поради застъпване с имоти от действащия кадастрален план. Твърди, че действително жалбоподателят не е включен в списъка за обезщетение, но това е ирелевантно по отношение на настоящия спор, тъй като предмет на това производство е заповедта за одобрение на кадастралната карта. Твърди, че във връзка с установеното застъпване няма как имотът на жалбоподателя да бъде нанесен в кадастралната карта, като в тази връзка единствената възможност за жалбоподателя е да бъде обезщетен по

реда на ППЗСПЗЗ. Иска жалбата да бъде отхвърлена. Претендира разноски в размер на минималното юристконсултско възнаграждение.

Жалбата е подадена в срок, от страна – заинтересована от оспорването на акта в частта с която е оспорено нанасянето на имот № 165067, м. Цигански гробища и нанасянето на УПИ I, К. 72 по плана на К. В., Г. С., срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Във връзка с изложеното дотук съдът счита, че жалбата в тази ѝ част е процесуално допустима.

Жалбата в частта, с която е оспорено нанасянето в кадастралната карта на имот УПИ II, отредени за спортен комплекс, К. В. по плана на Г. С., обаче е подадена от лице, което не е от кръга на заинтересованите, поради и което жалбата в тази ѝ част е недопустимо по следващите съображения.. Съгласно приложимата норма на чл. 49, ал. 2 ЗКИР заповедта за приемане на кадастралната карта подлежи на оспорване по реда на АПК. АПК изисква за допускане на оспорването наличието на правен интерес, т.е. изисква лицето да е заинтересовано от оспорване на заповедта по смисъла на в случая специалния закон - ЗКИР. Заинтересовани по смисъла на ЗКИР са лицата, които са собствениците и носителите на други вещни права на недвижими имоти, които са предмет или са засегнати от извършено нанасяне в К.. В конкретния случай видно от представените по делото доказателства жалбоподателят Т. Б. не е собственик, както и не притежава други вещни права върху УПИ II – за спортен комплекс, К. В. по плана на Г. С.. Видно от представен по делото протокол за съдебна делба жалбоподателят в това производство е собственик на недвижим имот УПИ I – 524, К. 72 по плана на К. В. с площ от 1470 К.м. Видно от представени по делото нотариален акт № 123, том VIII, дело № 1244/1985г. (стр. 56), жалбоподателят в това производство е дарил на сина си част от собствения си имот УПИ I – 524, К. 72, по плана на К. В. с площ от 735 К.м. Впоследствие дарената част е била обособена в УПИ II – 336, К. 72 по плана на К. В., като този имот е собственост по силата на извършеното дарение на Р Т Б.. Във връзка с изложеното съдът намира, че в частта с която е оспорено нанасянето на имот УПИ II, жалбата се явява недопустима като подадена от лице, за което не е налице правен интерес от оспорването, поради което жалбата в тази ѝ част следва да бъде оставена без разглеждане, а производството в тази му част да бъде прекратено.

Административният съд С. – град, II Отделение, 37 – ми състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

Жалбоподателя в настоящото производство е собственик по силата на представен по делото протокол за съдебна делба от 17.02.1975г. на недвижим имот УПИ I – 524, К. 72 по плана на К. В. с площ от 1470 К.м. С нотариален акт № 123, том VIII, дело № 1244/1985г. (стр. 56), жалбоподателят в това производство е дарил на сина си Р Б. част с площ от 735 К.м. от собствения си имот УПИ I – 524, К. 72, по плана на К. В.. Впоследствие дарената част е била обособена в УПИ II – 336, К. 72 по плана на К. В. по скица (стр. 58 от делото) записан по оспорената заповед като имот с идентификатор № 68134.8552.721 с площ 770 К.м., като този имот е собственост по силата на извършеното дарение на Р Т Б.. А в останалата част е образуван УПИ I – 336, К. 72 по плана на К. В., собственост на жалбоподателя и записан по оспорената заповед като имот с идентификатор № 68134.8552.336 с площ от 770 К.м..

Жалбоподателят в това производство в качеството му на единствен наследник на Раде Евдов Б. е собственик по силата на представено решение на ПК – Кремиковци от 31.10.2000г., издадено по чл. 19 от ЗСПЗЗ въз основа на влезналия в сила план за

земеразделяне на нива с площ от 2,400 дка, м. Цигански гробища, и представляваща имот пл. № 165057 по плана за земеразделяне.

Със Заповед № РД – 16 – 22 от 08.07.2008г. на изпълнителният директор на АГКК е открито производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „Кремиковци“. По делото не са представени доказателства във връзка с указанията на съда нито от жалбоподателя, нито от ответника, че жалбоподателят в това производство е представил своите документи за собственост на основание чл. 38 ал. 1 т. 3 от ЗКИР за създаването на новата кадастрална карта и кадастрални регистри. Жалбоподателят е подал възражение вх. № 94 – 2707 – 222 от 24.03.2010г. (стр. 52 и 53 от делото) срещу приетата кадастрална карта, като е поискал имоти с идентификатори № 68134.8552.721 и № 68134.8552.336, собственост на сина му и на него, да са графично еднакви и нанесени с еднаква квадратура. Възражението е разгледано и уважено, като по протокол № КД – 10 – 22 – 36 от 15.07.2010г. и 16.07.2010г. е взето решение в кадастралната карта и регистър да се коригира границата между посочените имоти във връзка с документите за собственост. Въз основа на събраните документи и гореизложеното е издадена оспорената в това производство заповед и в оспорената ѝ част.

По отношение на имот № 165067 същият не е нанесен в кадастралната карта, тъй като се намира в контактната зона между изготвената кадастрална карта и картата на възстановената собствеността, като имотът на жалбоподателя с името на наследодателя на жалбоподателя е включен в списъка за обезщетение по чл. 47 ал. 4 от Наредба № 3 от 2005г. Това се установява от представени допълнително доказателства във връзка с указания дадени от съда в тази връзка.

С протокол № КД – 10 – 22 – 47 от 14.09.2010г. на комисия назначена със заповед № РД – 14 – 13 от 15.02.2010г. на изпълнителния директор на АГКК за отстраняване на явна фактическа грешка в контактната зона е взето решение за отстраняване на явна фактическа грешка в контактната зона между поземлените имоти възстановени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ и поземлени имоти в урбанизираните територии за територията на район „Кремиковци“. Въз основа на този протокол е съставен списък на засегнатите имоти, за които е прието, че следва да бъдат изпратени на Министерство на земеделието и горите за обезщетяване на собствениците по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ. По делото след допълнителни указания на съда е представен списък на засегнатите имоти по чл. 47 ал. 4 от Наредба № 3 от 2005г. имот с № 165067 на жалбоподателя е включен в списъка за обезщетение, като е записан на името на наследодателя на жалбоподателя Раде Б. (стр. 148 от делото).

По делото е изслушана и приета неоспорена от страните СТЕ, която съдът кредитира изцяло като изготвена от лице със съответна техническа компетентност, при направени съответни справки и оглед и измервания на място. СТЕ установява, че имотът на жалбоподателя № 165067 попада в контактната зона на имотите възстановени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ и имотите от урбанизираната територията. СТЕ установява, че имотите в контактната зона са нанесени по съществуващите кадастрални планове, а имотът на жалбоподателя не е включен в списъка за обезщетение. Съдът кредитира експертизата в частта, в която се установява, че имотите са нанесени по съществуващите кадастрални карти, но не кредитира същата относно извода, че имотът на жалбоподателя не е включен в списъка за обезщетение по чл. 47 ал. 4 от Наредба № 3 от 2005г., предвид представени по – късно доказателства от ответника, а именно списъка за обезщетение, от който е видно, че имотът на жалбоподателя е включен в

списъка за обезщетение, като е записан на името на наследодателя му.

Във връзка с горното съдът намира, че по изложени по – горе аргументи жалбата в частта относно УПИ II е недопустима, поради липса на правен интерес.

Разгледана по същество в останалата ѝ част, а именно по отношение на УПИ I и ПИ № 165067 настоящият състав намира, че жалбата е неоснователна, поради съображенията изложени по – долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168 ал. 1 от АПК настоящият състав, счита, че следва да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

В тази връзка настоящият състав установи, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, при спазване на установената от закона форма, без да са допуснати съществени нарушения на административно производствените правила. Настоящият състав намира, че оспорената заповед, в оспорената ѝ част, е издадена и при съответствие с материално правните норми и фактическото положение, по съображенията изложени по - долу.

На първо място съгласно чл. 41 от ЗКИР Кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни, които: 1. се съдържат в карти, планове, регистри и друга документация, одобрени по реда на отменения Закон за единния К. на Народна република Б, отменения Закон за териториално и селищно устройство, Закона за собствеността и ползуването на земеделските земи и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите от горския фонд, имат характер на основни кадастрални данни и отговарят по съдържание и точност на изискванията, определени с наредбата по чл. 31; 2. са набрани чрез геодезически, фотограметрични и други измервания и изчисления.”. Съдът намира, че по отношение на УПИ I, нанесен с идентификатор № 68134.8552.336 са спазени изискванията на закона при нанасянето му, доколкото и в тази връзка е уважено възражението на жалбоподателя направено по административен ред. На следващо място в тази връзка съдът намира за необходимо да отбележи, че въпреки неколккратно дадените указания, жалбоподателят не уточни точно в какво според него се състои незаконосъобразността на нанасянето на посочения имот. Видно от представените по делото доказателства посоченият имот е нанесен съобразно старите планове, регистри и друга документация одобрени по реда на ЗЕКНРБ (отм.) и ЗТСУ (отм.). Това се установява от скици кадастрални и регулационни, представени по делото (стр. 64, 65, 66, 67 и 68 от делото). В тази връзка съдът намира жалбата в частта относно УПИ I, нанесен в кадастралната карта с идентификатор № 68134.8552.336, е неоснователна.

По отношение на ПИ № 165067, съдът намира, че по делото безспорно е установено, че посочения имот се намира в контактната зона на район „Кремиковци”, като в тази връзка със приетата СТЕ е установено, че съществува застъпване между посочения имот, възстановен по ЗСПЗЗ и поземлени имоти, намиращи се в урбанизирани територии на район „Кремиковци”. В тази връзка съдът намира, че в конкретния случай се касае за явна фактическа грешка, така както е дефинирана в § 6 ал. 8 и 9 от ДР на ЗКИР във връзка с § 1 ал. 1 т. 9 от ЗКИР. Съобразно разпоредбата на § 6 ал. 8 и 9 от ДР на ЗКИР „Когато при създаването на кадастрална карта и кадастрални регистри се установи явна фактическа грешка в данните по ал. 2, свързани с прилагането на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ, тя се отстранява по реда на този закон”, а съобразно ал. 9 „Засегнатите собственици при отстраняване на явна фактическа грешка при условията на ал. 8 се обезщетяват по реда на чл. 106 от ЗСПЗЗ, съответно чл. 6 и § 8 от преходните и

заключителни разпоредби на ЗВСГЗГФ”. Видно от събраните по делото доказателства оспорената заповед в оспорената ѝ част е издадена при съобразяване на посочените разпоредби, като е установена явната фактическа грешка и е обособена контактната зона, в която се установява същата. Въз основа на това е приложена и разпоредбата на чл. 47 от Наредба № 3 от 2005г. Съобразно посочения текст, когато при обединяване на плановете и картите по чл. 41 ал. 1 т. 1 и 2 от ЗКИР се констатира контактна зона между поземлените имоти, възстановени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ, и поземлените имоти в урбанизираната територия, е налице явна фактическа грешка по смисъла на § 1 т. 9 от ЗКИР”. За отстраняване на несъответствията в границите на поземлените имоти в контактната зона се изработва карта на контактната зона и списък на засегнатите имоти. Видно от събраните по делото доказателства горното е направено. Съобразно ал. 5 на чл. 47 от Наредба № 3 от 2005г. „В кадастралната карта се нанасят границите на поземлените имоти от урбанизираната територия”, а по отношение на собствениците на имоти възстановени по реда на ЗСПЗЗ и ЗВСГЗГФ възниква правото и съответно задължението на административния орган да състави списък на тези имоти за обезщетение по реда на ЗСПЗЗ, съответно ЗВСГЗГФ, който да изпрати на Министерство на земеделието. Видно от приетата и неоспорена по делото СТЕ имотът № 165067 на жалбоподателя по плана за земеразделяне на с. В. се застъпва с имоти пл. № 963, 964, 965, 583 и част от 948, които са нанесени в кадастралния план на Г. С., к.л. 324. От приетата СТЕ се установява и че в приетата с оспорената заповед кадастрална карта за района не е нанесен ПИ № 165067, а са нанесени имотите от съществуващия кадастрален план. А от представените допълнително доказателства от ответника се установява, че имотът на жалбоподателя ПИ № 165067 е включен в списъка за обезщетение на имотите, които попадат в контактната зона, и който е изпратен в Министерство на земеделието. Въз основа на това настоящият състав намира, че оспорената заповед в оспорената ѝ част е издадена при правилното приложение на материалния закон, а именно чл. 47 ал. 5 във връзка с ал. 7 и 8 от Наредба № 3 от 2005г., като законосъобразно в кадастралната карта са нанесени имотите от съществуващия кадастрален план, а имотът на жалбоподателя ПИ № 165067 е включен в списъка за обезщетение по чл. 47 ал. 4 от Наредба № 3 от 2005г.

Въз основа с изложеното по – горе настоящият състав намира, че оспорената в това производство Заповед № РД – 18 – 61 от 27.09.2010г. на Изпълнителния Директор на АГКК в оспорената ѝ част е законосъобразна, издадена без допуснати съществени нарушения на административно производствените правила и при правилното приложение на материалния закон, поради и което жалбата в частта относно УПИ I, нанесен с идентификатор № 68134.8552,336 и по отношение на ПИ № 165067, К. В. следва да бъде отхвърлена. Жалбата по отношение на УПИ II, нанесен в кадастралната карта като имот с идентификатор № 68134.8552.721 следва да бъде оставена без разглеждане, поради това, че е подадена от лице за което липсва правен интерес от оспорването ѝ, по съображенията изложени по – горе в това решение.

Във връзка с изхода на спора съдът намира за основателно искането на ответника за присъждане на разноски на основание чл. 143 ал. 4 от АПК.

Воден от горното и на основание чл. 159 ал. 1 т. 4 и чл. 172 ал. 2 от АПК съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Т. Р. Б. от Г. С. срещу Заповед № РД – 18 – 61 от 27.09.2010г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и К. (АГКК), в частта за имот с идентификатор № 68134.8552.721, представляващ УПИ II, К. 72 по плана на К. В., Г. С..

ПРЕКРАТЯВА производството по административно дело № 9759/2010г. по описа на Административен Съд – С. – град, II отделение, 37 състав по жалбата на Т. Р. Б. от Г. С. срещу Заповед № РД – 18 – 61 от 27.09.2010г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и К. (АГКК), в частта за имот с идентификатор № 68134.8552.721, представляващ УПИ II, К. 72 по плана на К. В., Г. С..

РЕШЕНИЕТО в тази му част има характер на определение и подлежи на обжалване с частна жалба в 7 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд С. – град пред Върховния административен съд.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Р. Б. от Г. С. срещу Заповед № РД – 18 – 61 от 27.09.2010г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и К. (АГКК), в частта за имот с идентификатор № 68134.8552.336, представляващ УПИ I, К. 72 по плана на К. В., Г. С..

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Т. Р. Б. от Г. С. срещу Заповед № РД – 18 – 61 от 27.09.2010г. на Изпълнителния Директор на Агенцията по геодезия, картография и К. (АГКК), в частта, с която имот пл. № 165067 – нива 2,400 дка в м. „Цигански гробища”, К. В. по плана на Г. С. не е нанесен в одобрената кадастрална карта.

РЕШЕНИЕТО в тази му част подлежи на обжалване с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението му чрез Административен съд С. – град пред Върховния административен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: